

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 6 K, pol leta 3 K in za četrletno 150 K. Naročnina za Nemčijo 8 K, za druge tujine 10 K. Naročnina za Koroško 5 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odgovora. — Učje „Kotičnega učiteljskega društva“ dobivajo listi brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 12 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, sprejemna naročnina, inserate in reklamnica. — Za inserate se plačuje od enostopne petlitrste za enkrat 24 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 16 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala znamenja“ stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka petlitrsta 24 vin., izjave in poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka epoldne. — Nesprete reklamnice so pošiljane gratis.

Orli in Orlice v Celju.

Preteklo nedeljo, dne 27. t. m. so priredili naši Orli in Orlice iz Ljubljane in Maribora izlet v Celje. Vseh udeležencev se je zbralo okrog 10.000. Po končani sv. maši, katero je služil g. dr. Hohnjec, se je vršil sprevod po celjskih ulicah na Dečkovi trg, kjer je bilo slavnostno zborovanje. Govorili so: dr. Ogrizek, posestnik Samec, dr. Hohnjec, podpredsednik Orlovske zveze Pirc in zastopnik Strokovne zveze v Mariboru Krepek. Kralju Petru in regentu Aleksandru so odposlali zborovalci udanočno brzojavko. Po končanem taboru je bil obhod po mestu. Popoldne se je vršila med tisočeriimi gledalci javna telovadba. Med gosti so bili naš finančni minister Ninčič iz Beograda, poveljnik celjske posadke, g. okrajni glavar, doktorja Hohnjec in Verstovšek. To je bil po končani vojni prvi in sijajen nastop „Orlov“.

Pomanjkanje učiteljstva

je že sedaj preobčutno. A navdaja nas toliko večja skrb danes, ko nujno potrebujemo sposobnega učiteljstva za osvobodeno Koroško in Prekmurje. — Tako razglašajo višji šolski svet v Ljubljani. Potem svetuje, da bi gojenci in gojenke po dovršenem 3. letniku učiteljskega takoj nastopili učiteljsko službo.

Menimo, da ta način, odpomoči pomanjkanju učiteljstva, ni pravi. Za učiteljski stan je študijska priprava (4—5 let) že po splošni sodbi že itak prekratka. Zdaj pa hočejo učiteljske s 3 leti poslati v službovanje. Škoda bo čutilo učiteljstvo in šola.

Pač pa se da omejiti pomanjkanje učiteljstva, če se na kmetih, kjer ti to zahtevajo, uvede poldnevni pouk, kakor ga imajo že ponekod. S tem odpade polovica učiteljskih moči, ki se lahko uporabijo drugod. In to bomo kmotvalci zahtevali vedno odločneje, ker nas razmere vedno bolj silijo k temu. Delavcev in hlapcev ni dobiti. Vse dere v rudnike, tvornice, mesta, kjer

delajo samo osem ur, a plačo imajo, kakoršne jim kmet nikdar ne bo mogel dati. Tvorice si pomagajo s tem, da zvišajo ceno proizvodov; a kmetu določa ceno žita in živine svetovni trg. Mnogi kmetje bodo tudi brez agrarne reforme (poljedelske spremembe) prisiljeni, odprodati od svojih posestev ali njihve pustiti v senožeti in hoste, ker ne morejo obdelati zemlje. Edina pomoč bo kmetu otrok, to pa le, če bo šolski pouk poldnevni. Tako bo otrok pol dneva delal, imel opoldan hrano doma, delo in šola se mu bosta priljubila, dočim se mu sedaj pri celodnevem pouku na kmetih priskuti šola ali celo, če ne oboje. Lahkih del za kmetške otroke je vedno dosti: na njivah in travnikih, v sadovnjakih in goricah, v hlevu in na paši, varovati manjše otroke, opraviti kako pot in podobno. In zato je naš klic, ki ga naj uvažuje višji šolski svet: Poldnevni pouk-povsod, kjer je večina staršev za to, in s tem bo prenehalo tudi pomanjkanje učiteljstva!

Shod invalidov na Gomilskem.

V nedeljo, 20. julija je bil na Gomilskem shod Zveze slov. invalidov. Udeležili so se shoda tudi invalidi sosednjih občin v obilnem številu, ker marsikateri težji poškodovanec, ki se sam ne more prazivljati, s strahom gleda v bodočnost. Vsi spoznajo potrebo združitve in medsebojnega podpiranja v svrhu zboljšanja svojega položaja. Tembolj je obžalovati, da skuša sedanje vodstvo zveze, ki je popolnoma v socialno-demokratskih rokah, invalidno organizacijo zlorabljati v strankarske namene. To se je na shodu na Gomilskem jasno pokazalo.

Predsednik zveze se je držal še precej korektno, govoril je stvarno in je samo mimogrede omenil, da bo v času volitev stopil pred invalide kot soc.-dem. agitator, ki bo skušal pridobiti glasove 50.000 invalidov za svojo stranko. Tajnik zveze pa, govoreč v začetku tudi stvarno,

je kmalu začel udrihati po farjih in slikati soc.-dem. stranko kot najbolj pripravno in sposobno, pomagati invalidom. Iz njegovih nadaljnjih izjavaj je bilo razvidno, da vodstvu zveze ne gre samo za zboljšanje položaja invalidov, temveč, da hoče uporabljati invalidno organizacijo kot sredstvo za strankarsko agitacijo.

Obžalovati je tudi, da so vsi govorniki slikali državno oblast kot nekaj invalidom sovražnega, da razni ministri „manevrirajo in iščejo, kako bi invalide oškodovali“. In vendar mora vsakdo priznati, da se državna oblast in tudi javnost v resnici trudi zmanjšati bedo invalidov. To se je pokazalo posebno pri zadnjem nabiranju. V zahvalo darovalcem so pa govorniki pretili, da bodo „kapitalistom z njih lastnimi darovi zadrgrnili vratove“, kadar pridejo do moči. To ne bo v korist invalidom in javna darovitost se s takimi pretnjami gotovo ne bo povečala.

Neumestno bi bilo, da se invalidna zveza postavi v nasprotje z državno oblastjo. Mi si jo predstavljamo kot nekako posredovalnico, ki naj invalidom daje nasvete, jim pomaga pri sestavi raznih prošenj za pokojnino in službe, prednaša državni oblasti želje in stavi predloge, opozarja na napake in zlorabe pri invalidni preskrbi itd.

Da bo pa zveza dosegla svoj namen in se ne bo zlorabljala v postranske namene, je predvsem potrebno, da so v vodstvu zveze zastopane vse stranke.

Izgrebi v Mariboru in Varaždinu.

V noči 22. t. m. se je uprlo nekaj od socialistov, boljševikov, meščanov in železničarjev nahujskanega vojaštva v dopolnilnem oddelku 47. mariborskega pešpolka. Z junaško pomočjo mestne policije in karlovaškega polka se je upornike kmalu ugnalo. Pri spopadu so bili od čete 3 ranjeni, uporniki so izgubili 6 mrtvih in nekaj ranjencev. Mnogo upornikov so aretirali in postavili pred sodišče. Preki sod je obsodil radi pobune moštva v bolševičkem duhu dragonca

LISTEK.

Iz groba v življenje.

Januš Golec.

Odkar smo se pokristjanili mi Jugoslovani, bil je nam v tolažbo in uteho, v časno ter večno srečo in up v boljšo prihodnost — sv. evangelij. Osobito pa v vsej stoletni dobi našega suženjstva, brezpravnosti in mučeništva bila je in ostane ta sv. knjiga nam Srbom, Hrvatom in Slovencem edini rešilni brod, na katerem smo pripluli na krvavih valovih v luko svobode in samostojnosti v — Jugoslavijo.

Saj si moramo priznati že koj na prvi pogled v sv. evangelije, da so ti nebeški nauki te knjige zabelezeni na vse veke v tolažbo in up ravno nam stoletnim trpinom, ki smo do tal sklonjenih glav in do kosti užuljenih rok veslali galejo nemške, madžarske in turške brezpravnosti. Skoro iz vsakega Kristusovega nauka, pred vsem pa iz njegovih neizčrpnih prilik se nam zrcali in odseva tako lepo, vsbljivo mameče up boljše, sedaj že brsteče, enkrat v doglednosti cvetoče in dozorele, samostojno svobodne prihodnosti v obseju Jugoslavije.

Da je temu res tako, odprimo n. pr. to knjigo nebeske tolažbe na oni strani, ki se začneja z besedami: »Bil je neki bolnik, Lazar iz Betanije...« Kolikrat sem čital to prečudežno Lazarjevo obujenje iz groba smrti v življenje, pa nikdar niso napravile te

vrste tolikega utisa na me, kakor v bajno rajskih časih proklamacije naše bratske nam Jugoslavije.

To Janezevo poglavje nam pripoveduje, kako je naš vzor in vzgled, Kriste Gospod, tamkaj v Betaniji vzljubil troje udov broječo družino: Lazarjev, Martin in Marijin dom. Ta presrečni družinski krov se mu je tako prikupil, da ga je pogostoma posečal, mu je bil gost, da, nad vse iskren prijatelj. Kljub prijateljstvu Sinu božjega, ki je čulo in varovalo Lazarjev dom, pa ga je doletela iz nenada usoda vsega stvarstva — smrt. Lazar, Gospodov prijatelj, je obolel in umrl. Še le četiti dan po prijateljevi smrti je stopil Kriste spet v Betanijo k Martini Mariji. Žalujoči sestri ste povedli Zveličarja pred zaprti grcb, kjer je nebeški gost jokal, molil in poklical že štiri dni v grobu trohnečega Lazarja v življenje. Te Kristove solze, molitev in čudež v Betaniji vlija v naša jugoslovanska srca toliko tolažbe za mučeniško prebito preteklost in nam daje žarnega in solničnega upa za prihodnost.

Kriste, mož 30 let, pa se je solzil ob prijateljevem grobu. Dvakrat zvezo po pročilu sv. evangelija, da so polzele Gospodu solze po licu nad žalostno usodo človeškega rodu. Raz višine mu je poplaval nekoč njegov pogled preko veličastnega jeruzalemskega mesta. Pri tem pogledu na močestnost, blesk in lesk Jeruzalema so zaprorokovala usta pogin in razdejanje mesta. Pri izreku teh proroških besed se je Gospodu skrčilo srce v bolestin, po licu so se mu udre solze

sočutja nad uničujočo usodo, ki bo zadela Jeruzalem. Drugi povod Kristove žalosti in joka bila je smrt prijatelja Lazarja, katerega je Gospod tako srčno vzljubil. Te Gospodove solze ob Lazarjevem grobu najdejo odmev v komaj pretekli zgodovini nas Jugoslovianov. Da, naš jugoslovanski rod bil je stoletni rod trpin solz in stoka. Še dandanes nam vzbujajo pošastne spomine prelitih solz naših pradedov raz naših višin in hribov razvaline gradov ali še tudi dobro ohranjena gradišča, orlovska gnezda nemških in madžarskih grofov, stoletne natezalnice in mučilnice naših očetov. Našim prednikom so izžemali jok in stok: tlaka, desetina in va/petov bič. Pri nečloveško krivičnih rekvizicijah od strani graščakov in v nebo kričeče neusmiljenimi udarci beričev je stopil potok prelitih solz naših očetov preko mej udane potrpežljivosti in se razvalcnil v kmečkih uporih. Vendar ti kme. ki puni za staro pravdo so končali brez ususenja solz, nasprotno, vkovali so naš rod v okove novih sužnosti, krivic in preganjanj. Pri vsem tem grajskem trinoštvu posluževali so se naši pradedje le ednega zdravila, iskali tolažbe v vrelcu solz... Ta do breg v polni potok solz naših prednikov se ni porazgubil v puščavi pozabnosti, razlil se je tudi v sedanjost, ohranil se nam je v nešteti jugoslovanski pesmi. Iz teh duševnih spomenikov preobilo prestanega gorja nam ne odsevata radost in veselje, ampak nam tužno žalostno odmevajo spomini prestanega gorja, bolestin in izžetih solz.

(Najle prečudujli.)

Adolfa Podkubovšek iz Loč in pešca invalida Karla Toplak iz ptujske okolice na smrt. Smrtna kazen se je izvršila, dne 29. t. m. ob 8 uri zjutraj. Upornik Jakob Turk iz brežiške okolice je bil radi mladoletnosti obsojen na 10 let ječe, poostrene vsako leto s postom, trdim ležiščem in samotnim zaporom na 27. julija. Drugi obtoženci bodo sojeni pred redovnim sodiščem.

Dne 23. t. m. se je pobunil savski konjeniški polk v Varaždinu. Upornike so pešci ugnali, premagali, polovili ter razpršili. Izgube pehote so: 2 mrtva, en častnik in 10 ranjenih. Izgube upornikov doslej neznane.

Italija zahteva avstrijsko cesarsko kruno.

V mirovnih pogojih, ki jih je ententa predložila Nemški Avstriji, je tudi pogoj, da mora Avstrija izročiti Italiji: avstrijsko cesarsko kruno, državno jabolko, obe žezli, sabljo Karla Velikega, meč sv. Mauricija, cesarski ceremonijalni meč, evangelijsko knjigo, plašč za kronanje, cesarsko belo haljo, dalmatiko, štolo itd. Tudi Belgija in Poljska dobi iz cesarske zgodovinske zakladnice dragocene stvari.

Politični pregled.

V slovenskem delu Koroške bo ljudsko glasovanje. Ljudstvo, in sicer moški in ženske, ki so 20 let stari in so dne 1. januarja 1919 prebivali v onem delu, ki mora glasovati, se bo moralo samo odločiti, ali hoče spadati pod Jugoslavijo ali pod Nemško Avstrijo. Glasovanje bo še le čez 3 mesece. Slovenci pridno poučujejo ljudstvo na shodih. V nedeljo, 27. julija sta bila dva taka velika shoda: v Železni Kapli in v Labudu. Ljudstvo se povsod enoglasno izraža za Jugoslavijo. Ko bo glasovanje v slovenskem delu Koroške za nas srečno končano, bosta morala glasovati tudi Celovec in severni del Koroške. Čuti je, da so tudi pametni celovski Nemci za pripadnost Celovca k Jugoslaviji. Za sedaj pa morajo jugoslovanske čete zapustiti Celovec. Mohorjeva družba se je preselila s svojimi stroji in zalogami v Prevalje.

Na Nemškem Štajerskem so imeli dne 27. julija občinske volitve. V mestih in industrijskih krajih so zmagali socialisti, v občinah na kmetih pa krščansko kmečka stranka. Liberalci in nacionalci so skoro popolnoma propadli. Liberalne stranke prežanja po vseh deželah enaka usoda.

Sedaj je dokazano, da so bili prireditelji zadnjega štrajka v zvezi z Italijani. Če bi se bil štrajk posrečil, bi bili Italijani zasedli Slovenijo do Zidanega mosta. V Trstu so bili že pripravljene vlaki, ki bi bili pripeljali Lahe v naše kraje. Voditelji štrajka so bili nahujskani in plačani od Lahov in Nemcev.

Rumuni so pošteno natepli madžarsko boljševiško armado. Pri reki Tisi je padlo na stotine Madžarov.

Na Slovaškem so se razvili zopet vroči boji med Čehoslovaki in Madžari. Čehi imajo sedaj močno armado. Na pomoč so jim prišli celo Francozi.

V Beogradu je prišlo do ministrske krize. Ministrski predsednik Protić in podpredsednik dr. Korošec nista bila enega mnenja, kako je treba nastopiti proti boljševikom in štrajkovcem. Dr. Korošec je naznanil svoj odstop, a na željo ostalih ministrov in Jugoslov. kluba, je ostal v ministru. Časniki pišejo, da bodo novo ministru sestavili brez članov Jugoslov. demokratske stranke (liberalcev).

Pozor na promet z bankovci.

Uradni list od 26. t. m. prinaša naredbo delegacije finančnega ministru, ki prepoveduje zlorabno žigosanje ter razpečavanje takih bankovcev. To žigosanje in razpečavanje je kaznjivo po tej naredbi z globo do 50.000 K ali zaporom do 6 mesecev ali pa z obema. Zamenjavo teh nepostavnih bankovcev za jugoslovanske žigovane dovoljuje delegacija finančnega ministru. Cela zadeva se tiče inozemskih jugoslovanskih narodnosti in zasedenega ozemlja, ki niso mogle poskrbeti pravočasno žigosanje svojih bankovcev. Prepovedan je nadalje uvoz nežigosanih bankovcev iz inozemstva v kraljestvo SHS. Nežigosani bankovci se smejo uvažati samo z dovoljenjem delegacije finančnega ministru. Na-

redba prepoveduje konečno izvoz vsake vrste denarja, tuzemskega ali inozemskega, kovanega ali papirnatega. Prost je le izvoz papirnatega denarja v potnem in obmejnem prometu do 1000 K, sicer je treba za vsak slučaj dovoljenja. Prestopek te naredbe se kaznuje z globo 5000 K. ali zaporom 14 dni. Sicer pa se lahko krivicu zapleni ves denar, ki je bil predmet kaznjivega dejanja. Zoper razsodbo je dopustna pritožba tekom 8 dni na finančno delegacijo v Ljubljani. Določbe te naredbe so precej ostre. Dolžnost vsacega je, da si denar prav dobro ogleda, predno ga sprejme.

Vinogradno poročilo.

(Ant. Kosi).

Ormoško-ljutomerske gorice, sredi meseca julija 1919.

Mesec junij je bil zlasti v prvi polovici zelo hladen in deževen in za razvoj trte neugoden, zato je tudi trs v rasti zelo zaostal. Da je to hladno in deževno vreme za razvoj grozdnih nastavkov vplivalo zelo neugodno, razume se samo obsebi. V drugi polovici junija je nastopilo lepo, toplo vreme, in mladike so začele rasti, da je bilo veselje. Gorica torej v primeri z normalnimi leti v rasti ni mnogo zaostala. Kar se tiče ploda oz. nastavkov, se pač ne da nič več nadomestiti, kar je, to je. V obče so trte letos nastavile le slabo; izjemo v tem oziru dela naš stari znanec šipon, ki daje ljutomercanu njegov značaj. Šiponov grozdnik nastavek je sreden, deloma dober.

Izmed vinogradnih del je opravljena sedaj prva in druga kop, nadalje prve škropljenje in žvepljanje, istotako zvečine tudi drugo škropljenje, tu in tam se je tudi v drugo žvepljalo. Drugo škropljenje proti peronospori je slabo deževno vreme močno oviralo. Vinogradnik je moral čas za to delo takorekoč krasti ter vsako ugodno uro vestno uporabiti. Predpoldne okrog 8 ure je začel škropiti, proti poldnevju se je nebo pooblačilo, nastala je nevihta in močen dež je spral vso bakreno-apneno zmes z listja. Drugi dan je z delom nadaljeval, sprane trte je popravil — potem zopet dež. Koliko drage galice je šlo tako pod nič, peronospora pa se je v tem zajedla v trtno listje, posebno v vinogradih, kjer se je prvokrat škropilo zelo rano.

Z bakrene galice so se ljudje v pravem času preskrbeli, istotako z žvepleno moko oni, ki žvepljajo svoje trte proti grozdnim plesnobim (Oidium). Sicer pa se najde pri nas še mnogo vinogradnikov, ki svojih vinogradov ne žvepljajo, ker trdijo, da njih delo ni imelo uspeha. Zanimiv je ta-le slučaj. Ob času, ko je večina vinogradnikov žvepljala svoje vinograde, je nastala močna nevihta z nalivi. Potoki so narastli, in ker so prinesli z bližnjih viaskih goric z zemljo vred mnogo žvepla, je voda neprijetno dišala po žveplu. Neki mlinar mi je pravil, da se ni mogel takoj spomniti, odkod ta duh, zato je gledal in preiskoval okrog mlina, jeli ni morda kje strela udarila. Še le pozneje se je uveril, da prihaja žvepleni duh iz vode.

O galici se trdi, da ni najboljše, ker ima baje precej železnega vitrijola v sebi.

Glede delavnih moči naj omenim, da vladajo še vedno stare razmere. Malo je ljudi za delo, a velika je plača, ki se viša pri vsakem novem opravilu. Neki vinogradnik je preračunal, da mu je prišel en delavec v prvo kop s hrano in pijačo (pilo se je vino, ker jabolčnika nikdo ne mara) na dnevnih 36 K. Obdelovanje vinogradnikov je postalo neizmerno drago, in če vinogradnik proda liter po 6—7 K, ni prišel niti na svoj račun, če se pomisli, kako visoke cene imajo razne vinogradne potrebščine.

Vinogradno kolje n. pr., kojega 1000 komadov je stalo prej 50—70 K, stane sedaj 700 do 1000 K, torej pride en kol na 70 h do 1 K. Kdor hoče spravljati gnoj v vinograd, pa nima sam vprežne živine, mora biti pripravljen, da mu računa voznik namesto 5—6 K, ki jih je prej plačeval, 50—60 K in še več. Radi oddamo liter vina po 40—60 h, kakoršna cena je bila zanj prej, ako se tudi naši pridelovalni troški znižajo, tako slišiš govoriti vinogradnike — in prav imajo. Daj nam Bog čakati zopet rednih razmer in na vsestransko primernih cen!

Sadja ne bode veliko; hruškam in slivam je škodoval pomladanski mraz, zlasti finim, ranim hruškam. Le naša stara tepka in zimika sta tu in tam lepo nastavili. Jabolčna letina bode srednja, v deževnem vremenu je cvetu precej škodoval cvetodér.

Gospodarske novice.

Carina. Kakor smo izvedeli od tukajšnje carinarne, so do nadaljnje odredbe sledeči predmeti carine prosti: seno, slama, oves, otrobi in moka vse vrste žita, zrelo stročje in zelenjava, potem sladkor, ki plača samo državno trošarino v znesku 84 K za 100 kg; vse vrste goveda in živino za ljudsko prehrano. Dalje so carine prosti tudi darovi, poslani našemu prebivalstvu, vsa prirodna sredstva, sterilizirano mleko in moka za otroke. Kmetovalci se opozarjajo posebej, da je vse poljedelsko in rokodelsko orodje, kakor: mlatilnice, stroji za košnjo, stiskalnice itd. carine prosto, vendar pa moratisti, ki te stvari uvažajo, doprinesiti potrdilo občinskega urada, da uvažajo to orodje samo za lastno uporabo in ne v svrhu nadaljnje prodaje. Stranke naj si to potrdilo pravočasno priskrbe. Pri tukajšnjem carinskem uradu leži sedaj 27 mlatilnic, katere samo na to potrdilo čakajo.

Hmelj. Žatec, dne 17. julija 1919. Hmeljski semenj je bil minuli teden zopet živahnejši in se je dnevno prodalo 20 do 25 bal in sicer za eksportne namene čeških družb. Cene so se zamogle držati na prejšnji višini. Za najboljše blago se je moralo plačevati več. Cene v obče so znašale 700—800 K in še več za 50 kg. Tujega hmelja se je nekaj po 600 do 700 K za 50 kg prodalo. Tudi v žateški okolici se je prodalo nekaj hmelja po 700—750 K za 50 kg; slabejše blago je pa doseglo le do 660 K. Vreme minulega tedna je bilo po največ deževno in hladno, noči so bile celo mrzle. Vsled tako neugodnega vremena se tudi hmeljska rastlina ne more razvijati. Druga leta se je v tem času na rastlini že prikazalo cvetje; letos pa ga je videti samo prav malo. Le ugodno vreme, posebno pa tople noči bi mogle pomagati hmeljski rastlini, katera je videti krepka in je dozraj brez vsakega mrčesja.

Bodočnost našega hmeljarstva. Pod tem naslovom nam je poslalo Hmeljarsko društvo za Slovenijo s sedežem v Žalcu zanimiv podoben članek za naše hmeljarje, ki je pa žalibog preobširen za naš listič, ki ima sedaj tako tesen jopič. Bistvene točke pa bomo priobčili ob priliki.

Kmetje pritiskajo, nemškutarske milijonarje pa ščitijo! Iz Konjic nam pišejo: Čudno se nam zdi, da tukajšnjemu veletovarnarju in vsenemškemu hujskaču Lauritschu dosedaj ni predpisan noben vojni davek, ker je obče znano, da si je med vojno zaslužil lepih milijonov kron. Zakaj davčni urad ne skrbi, da se ta milijonar, ki bi lahko plačal, ne odtegne svoji obveznosti? Kmete pritiskajo, nemškutarske milijonarje pa ščitijo.

Umestno maščevanje. Brivci nekega nižje-avstrijskega mesta so sklenili, da ob nedeljah in praznikih ne bodo delali ter da morajo biti zaprte vse brivnice. Ker je bil ta sklep v glavnem naperjen proti okoliškim kmetom, ki so ob nedeljah in praznikih predpoldne prihajali v brivnice, je izdal načelnik okrajne kmetske zveze na kmetsko prebivalstvo ta-le oklic: „Kmetje! Ker so mestni brivci sklenili, da morajo biti ob nedeljah zaprte vse brivnice, vam naročam, da odslej ne nosite več mleka v mesto. Če nočejo mestni ljudje ob nedeljah in praznikih več delati, tudi od kmetov ne morejo zahtevati, da nosijo mleko v mesto.“

Povzdiga živinoreje v mariborskem okraju. Vladni komisar mariborskega okrajnega zastopa dr. Leskovar vabi živinorejce na posvetovanje, ki se vrši v nedeljo, dne 17. avgusta ob 10. uri v prostorih okrajnega zastopa v Mariboru, Koroška cesta št. 26. Predmet: povzdiga živinoreje. Živinorejci, pridite!

Licencovanje bikov za celjski okraj dne 21. julija 1919. Prignanih je bilo 27 bikov murbodenske pasme. Licencovani so bili vsi, le prs, ki še niso dosegli predpisane starosti 1½ leta, so dobili dopustilo na rok. Vobče se pozna vpliv vojne glede na število kakor tudi na kakovost. Da se pokaže dobrim bikorejcem priznanje za njih trud, je ogledovalna komisija sklenila, se obrniti na okrajni zastop celjski za denarni prispevek, ki naj služi za naknadne nagrade najboljšim bikorejcem.

Rekvizicije v Nemški Avstriji. Na Nemškem Štajerskem je deželna vlada zopet upeljala rekvizicijo žita, krompirja, sena, živine in drugih kmetskih pridelkov. Kmete zopet gulijo uradniki, da je joj! Občini Klanci pri Lučanah, ki pa leži še v območju naše armade, so predpisali, da mora oddati 74.000 kg ječmena za mesto Gradec. Radovedni smo, ali si bodo nem-